

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 06, 2016

Nummer 6, 2016

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2016:1066](#) 17-02-2016

Baarle-Nassau/omgevingsvergunning

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:631](#) 09-03-2016

Epe/omgevingsvergunning project strijd bestemmingsplan

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:471](#) 24-02-2016

Tubbergen/projectbesluit

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:465](#) 24-02-2016

ministers EZ en I en M

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:469](#) 24-02-2016

Molenwaard/invorderingsbesluit

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:482](#) 24-02-2016

Reusel-De Mierden

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:484](#) 24-02-2016

Hillegom/omgevingsvergunning manege

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:382](#) 17-02-2016

Lansingerland/omgevingsvergunning aanbouw met carport

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:412](#) 17-02-2016

Sluis/bestemmingsplan 'Viscentrum Breskens'

RECHTSPRAAK

Epe/gevingsvergunning project strijd bestemmingsplan

Toepassing Bor. Regeling verklaring van geen bezwaar. Oppervlakte bouwwerk. NEN-norm. Regeling Standaarden Ruimtelijke Ordening 2008 en SVBP 2008.

De raad heeft besloten dat geen vvgb vereist is, tenzij zich een van de in dat besluit vermelde categorieën van gevallen voordoet. Aldus is op grond van dat besluit voor bepaalde categorieën gevallen wel en voor bepaalde categorieën gevallen niet een vvgb vereist. De rechtbank heeft terecht geen grond gezien voor het oordeel dat deze handelwijze in strijd is met artikel 6.5, derde lid, van het Bor. Daarbij is van belang dat, zoals de Afdeling in de uitspraak in zaak nr. 201310261/1/A1 heeft overwogen, artikel 6.5, derde lid, van het Bor geen vereisten bevat voor de aanwijzing en evenmin een beperking inhoudt voor de categorieën die opgenomen kunnen worden in de aanwijzing.

De rechtbank heeft voor de wijze van meten aansluiting gezocht bij de wijze van meten van de oppervlakte van een bouwwerk zoals deze was opgenomen in NEN 2580 en in de als bijlage bij de Regeling Standaarden Ruimtelijke Ordening 2008 opgenomen Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2008. Er bestaat geen grond voor het oordeel dat de rechtbank dit ten onrechte heeft gedaan. Het is voorts de keuze van de raad geweest om bij de aanwijzing van categorieën van gevallen waarvoor geen vvgb vereist is geen eisen te stellen aan de hoogte van een bouwwerk.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 09-03-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:631

Zaaknummer: 201504277/1/A4

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 onderdeel c Wabo, 2.12 lid 1 onderdeel a onder 3° Wabo en 6.5 lid 1 Bor

RECHTSPRAAK

Hillegom/omgevingsvergunning manege

Verplaatsing manege. Ladder duurzame verstedelijking. Onderzoek alternatieven.

Het college heeft niet inzichtelijk gemaakt of in de behoefte aan de manege binnen bestaand stedelijk gebied kan worden voorzien door benutting van beschikbare gronden door herstructurering, transformatie of anderszins. Hierbij wordt nog in aanmerking genomen dat appellanten, nadat in mei 2013 de aanvraag om omgevingsvergunning was ingediend, het college hebben gewezen op alternatieve locaties, waar sprake is van leegstaande agrarische bebouwing. Gelet op het voorgaande is niet voldaan aan de in artikel 3.1.6, tweede lid, onder b, van het Bro gestelde voorwaarde.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 24-02-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:484

Zaaknummer: 201506301/1/A1

Wetsartikelen: 3.1.6 lid 2 onderdeel b Bro

RECHTSPRAAK

Reusel-De Mierden

Geen sprake van een redelijkerwijs binnen afzienbare tijd voorzienbare uitbreiding van de capaciteit en daarmee geen overschrijding drempelwaarde MER-plicht.

Casus

Aanvraag omgevingsvergunning voor een varkenshouderij buiten behandeling gelaten omdat volgens het college sprake is van een redelijkerwijs binnen afzienbare tijd voorzienbare uitbreiding van de capaciteit waardoor de drempelwaarde voor MER-plicht is overschreden. In beroep heeft de rechtbank het besluit vernietigd. Het college heeft tegen deze uitspraak hoger beroep ingesteld.

Rechtsvraag

Is sprake van een redelijkerwijs binnen afzienbare tijd voorzienbare uitbreiding van de capaciteit?

Uitspraak

In categorie 14 van onderdeel C van de bijlage bij het Besluit MER wordt het begrip ‘capaciteit’ niet gehanteerd, zodat de door het college aangehaalde definitie van dit begrip in onderdeel A, onder 2, van de bijlage in zoverre niet relevant is. Daargelaten of, gelet op het voorgaande, bij de toepassing van categorie 14 van onderdeel C van de bijlage rekening kan worden gehouden met een redelijkerwijs binnen afzienbare tijd voorzienbare uitbreiding van het aantal varkens, heeft de rechtbank terecht geconcludeerd dat van een zodanige uitbreiding geen sprake is. Uit de door het college genoemde uitlatingen blijkt slechts in algemene zin dat met de thans ingediende aanvragen geen eindsituatie is beoogd en dat aanvragers de mogelijkheid willen openhouden om in de toekomst uit te breiden, waarbij overigens is opgemerkt dat voor de komende 5 tot 7 jaar geen plannen voor uitbreiding bestaan. Van een daadwerkelijk plan om uit te breiden - met concrete aantallen dieren en concrete aanpassingen aan de bedrijfsvoering - is niet gebleken.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 24-02-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:482

Zaaknummer: 201505452/1/A4

Wetsartikelen: 7.28 Wet milieubeheer, onderdeel A onder 2 bijlage Besluit MER en onderdeel C bijlage Besluit MER

RECHTSPRAAK

ministers EZ en I en M

Geen verplichting om één grensoverschrijdende milieueffectrapportage op te stellen; wel is een substantiële mate van samenwerking tussen de lidstaten vereist.

Casus

Inpassingsplan dat voorziet in de aanleg van een nieuwe, ongeveer 22 km lange 380 kV-hoogspanningsverbinding tussen Doetinchem en de grens met Duitsland. Door appellanten is onder meer aangevoerd dat bij de voorbereiding van het inpassingsplan is verzuimd één milieueffectrapportage (m.e.r.) op te stellen dat zowel het Nederlandse deel van het tracé als het Duitse deel omvat. Daarbij stellen zij dat uit het Nederlandse recht voortvloeit dat een grensoverschrijdende m.e.r. had moeten worden verlangd. Verweerders stellen dat ondanks het feit dat één grensoverschrijdende activiteit aan de orde is, voor het Nederlandse deel van het traject met een afzonderlijke m.e.r. mocht worden volstaan.

Rechtsvraag

Is altijd een grensoverschrijdende m.e.r. vereist?

Uitspraak

In het nationale recht zijn geen aanknopingspunten te vinden voor de conclusie dat bij een grensoverschrijdende activiteit te allen tijde een grensoverschrijdende m.e.r. is vereist.

Nu appellanten een beroep hebben gedaan op de M.e.r.-richtlijn ziet de Afdeling zich vervolgens gesteld voor de vraag of het feit dat het nationale recht niet voorziet in een verplichting tot het opstellen van een grensoverschrijdend m.e.r., zich verdraagt met het recht van de Europese Unie.

De vraag naar de rechtstreekse werking van de bepalingen van een richtlijn kan alleen rijzen in gevallen van incorrecte implementatie of indien de volledige toepassing van de richtlijn niet daadwerkelijk is verzekerd. De M.e.r.-richtlijn is omgezet in hoofdstuk 7 van de Wet

milieubeheer, waarbij artikel 7 van de M.e.r.-richtlijn is omgezet in paragraaf 7.11 dat betrekking heeft op activiteiten met mogelijke grensoverschrijdende milieugevolgen. De vraag is of het nationale recht in zoverre een onjuiste of onvolledige implementatie vormt van het recht van de Europese Unie door in gevallen als deze niet een grensoverschrijdende m.e.r. te eisen.

In de M.e.r.-richtlijn is niet met zoveel woorden bepaald of in geval van een grensoverschrijdend project waarbij meer dan één lidstaat is betrokken, een grensoverschrijdende m.e.r. moet worden gemaakt dan wel met aparte rapporten mag worden volstaan. Dit vloeit ook niet voort uit het feit dat in Bijlage IV, onder 1 en volgende van de M.e.r.-richtlijn, de eis is neergelegd dat een m.e.r. een beschrijving van 'het project' omvat. De regels in de bijlage bepalen immers niet of het is toegestaan de beschrijving van het project in verschillende rapporten te doen plaatsvinden.

De Afdeling leidt wel uit de M.e.r.-richtlijn af dat dat voor grensoverschrijdende projecten waarbij meer dan één lidstaat is betrokken, een substantiële mate van samenwerking tussen die lidstaten is vereist. Indien een lidstaat constateert dat een project vermoedelijk aanzienlijke milieueffecten zal hebben in een andere lidstaat, doet het de andere lidstaat zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk wanneer hij zijn eigen publiek informeert, een beschrijving van het project toekomen met alle beschikbare informatie over het mogelijke grensoverschrijdende effect ervan, alsmede informatie over de aard van de beslissing die kan worden genomen. Verder plegen de betrokken lidstaten overleg over onder andere de potentiële grensoverschrijdende effecten van het project en de maatregelen die worden overwogen om die effecten te beperken of teniet te doen. Er zijn evenwel geen aanknopingspunten om te concluderen dat dit zo ver gaat dat in alle gevallen één grensoverschrijdende m.e.r. moet worden opgesteld. Het is dan ook niet in algemene zin onrechtmatig te achten dat per land een afzonderlijke m.e.r. wordt opgesteld. Alsdan dient in elk van de op te stellen rapporten wel aandacht te worden geschonken aan de eventuele milieueffecten die het project aan weerszijden van de grens kan hebben. Voorts moeten eventuele cumulatieve effecten worden beschreven van de projectonderdelen aan weerszijden van de grens.

De conclusie is dat uit het recht van de Europese Unie niet voortvloeit dat bij een project als hier aan de orde altijd een grensoverschrijdende m.e.r. dient te worden opgesteld. Derhalve kan niet met vrucht worden gesteld dat het nationale recht in zoverre een onjuiste of onvolledige implementatie vormt van het recht van de Europese Unie door niet een grensoverschrijdende m.e.r. te eisen. Nu evenmin is gebleken dat de richtlijn in zoverre niet volledig wordt toegepast, komt appellanten een rechtstreeks beroep op de M.e.r.-richtlijn niet toe.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 24-02-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:465

Zaaknummer: 201504697/1/R6

Wetsartikelen: 7.2 WMB, 7.23 aanhef en onderdeel d WMB, 2 lid 6 Besluit m.e.r. en 7 M.e.r.-richtlijn

RECHTSPRAAK

Molenwaard/invorderingsbesluit

Foto's van appellant kunnen niet dienen als bewijs van de overtreding. Het is de ter zake deskundige medewerker van het bevoegd gezag die de waarneming van de overtreding moet doen.

Casus

Afwijzing verzoek om tot invordering van een dwangsom over te gaan. De voordien opgelegde last onder dwangsom heeft betrekking op het niet meer gebruiken van een inrit tussen woningen door landbouw- en vrachtverkeer. Appellant heeft foto's gemaakt van het gebruik van de inrit door dit verkeer nadat de last onder dwangsom was opgelegd. De rechtbank heeft zijn beroep tegen de afwijzing ongegrond verklaard.

Rechtsvraag

Aan welke eisen dient de invordering van een dwangsom te voldoen?

Uitspraak

Aan een invorderingsbesluit dient een deugdelijke en controleerbare vaststelling van relevante feiten en omstandigheden ten grondslag te liggen. De waarneming van feiten en omstandigheden die leiden tot verbeurte van een dwangsom dient te worden gedaan door een ter zake deskundige medewerker van het bevoegd gezag. Hetgeen appellant heeft aangevoerd over de waarde van door hem gemaakte foto's van de overtreding is geen aanleiding om anders te oordelen. De stelling van appellant dat het lastig is dat een ter zake deskundige medewerker van het college de overtreding zou moeten constateren omdat hier geen sprake is van een voortdurende overtreding, en het daarom aangewezen is dat appellant zelf een overtreding van de last kan vastleggen, doet er niet aan af dat een ter zake deskundige medewerker van het bevoegd gezag de waarneming van de overtreding moet doen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 24-02-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:469

Zaaknummer: 201503107/1/A1

Wetsartikelen: 5:37 Awb

RECHTSPRAAK

Baarle-Nassau/omgevingsvergunning

M.e.r.-beoordeling niet meer actueel.

Casus

Omgevingsvergunning voor een varkenshouderij. Volgens eiseres is de activiteit op basis waarvan destijds een m.e.r.-beoordelingsplicht is genomen niet dezelfde als thans vergund. Dit beoordelingsbesluit van vijf jaar geleden is niet meer actueel en houdt geen rekening met de steeds elkaar opvolgende uitbreidingen sinds 2007.

Rechtsvraag

Kan de m.e.r.-beoordeling nog als actueel worden beschouwd?

Uitspraak

Het initiatiefplan dat de basis voor de m.e.r.-beoordeling is geweest, wijkt te zeer af van de vergunningaanvraag. Voorts heeft het college onvoldoende onderzocht of de ontwikkelingen in de directe omgeving van de inrichting een nieuwe beoordeling nodig maken.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 17-02-2016

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2016:1066

Zaaknummer: AWB 15-1701

Wetsartikelen: 7.17 WMB en Besluit m.e.r.

RECHTSPRAAK

Tubbergen/projectbesluit

Kunstwerk met woonhuis.

Aan een projectbesluit en een bouwvergunning was de voorwaarde verbonden dat het verboden was om het kunstwerk als woonhuis te gebruiken voordat het in voorbereiding zijnde bestemmingsplan rechtskracht had gekregen.

Daarbij was niet vermeld welke inhoud dat bestemmingsplan dan zou moeten hebben. Nu de voorwaarde wat haar inhoud betreft onduidelijk is, is de voorwaarde in strijd met de rechtszekerheid. Bovendien is de voorwaarde in strijd met het systeem zoals neergelegd in artikel 3.10 van de Wet ruimtelijke ordening, zoals dat gold ten tijde van belang.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 24-02-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:471

Zaaknummer: 201500972/1/A1

Wetsartikelen: 3.10 Wro en 10:17 Awb

RECHTSPRAAK

Sluis/bestemmingsplan 'Viscentrum Breskens'

Ladder duurzame verstedelijking. Actuele regionale behoefte. Uitvoerbaarheid.

De raad heeft niet met concrete gegevens inzichtelijk gemaakt in hoeverre wat betreft de uitbreiding van het viscentrum met maximaal 450 m² visserijexperience, 450 m² horecavoorzieningen en 200 m² detailhandel in vis- of visserijgerelateerde producten wordt voorzien in een actuele regionale behoefte. De raad heeft ten aanzien van de verwachte verdubbeling van het bezoekersaantal slechts gewezen op de ambities van de gemeente als vastgelegd in het Masterplan, om te investeren in de ontwikkeling van de toeristische sector in Breskens en naar eerdere ervaringen met ontwikkelingen in de toeristische sector in Cadzand Bad. De raad heeft echter niet duidelijk gemaakt welke ontwikkelingen dit zijn en of deze zo zeker zijn dat daarmee bij de beoordeling van de behoefte al rekening kan worden gehouden.

Een groot deel van de financiering van het viscentrum is afhankelijk gesteld van opbrengsten die zullen worden verkregen uit een thans nog onvoldoende zekere toekomstige gebeurtenis, namelijk de herontwikkeling van het havengebied. De Afdeling is van oordeel dat hiermee niet in dekkende financiering voor het voorliggende plan is voorzien, nu het slechts om voorfinanciering gaat en de gemeente deze kosten terug moeten betalen aan de investeerders, ook indien de overige ontwikkelingen in het plangebied geen doorgang vinden. Daarbij komt dat de raad niet inzichtelijk heeft gemaakt dat de financiering ook anderszins verzekerd zal zijn indien de ontwikkelende partijen onverhoopt niet bereid blijken te zijn tot voorfinanciering of indien de geplande herontwikkeling van de rest van het havengebied geen doorgang vindt. De ter zitting door de raad gedane mededeling dat de gemeente de overige kosten voor de verwezenlijking van het viscentrum zelf zal kunnen dragen is onvoldoende.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 17-02-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:412

Zaaknummer: 201506774/1/R2

Wetsartikelen: 3.1.6 lid 2 Bro

RECHTSPRAAK

Lansingerland/omgevingsvergunning aanbouw met carport

Aanbouw. Privaatrechtelijke belemmering. Bijbehorend bouwwerk.

Het enkele feit dat ten tijde van het nemen van de bestreden besluiten een overeenkomst tussen appellant B en vergunninghouder bestond, waarmee het realiseren van de aanbouw mogelijk niet in overeenstemming was, is onvoldoende voor het oordeel dat een evidente privaatrechtelijke belemmering bestond.

Het college merkt terecht op dat de aanbouw niet bedoeld en niet geschikt is om te worden gebruikt als zelfstandige woonruimte, onder meer gelet op het ontbreken van een keuken. Dat de oppervlakte van de aanbouw bijna even groot is als de oppervlakte van de bestaande woning, is op zichzelf geen reden om te oordelen dat het niet om een bijbehorend bouwwerk gaat. Dat er tussen de bestaande woning en de aanbouw met carport geen binnendeur is voorzien, kan op zichzelf ook niet leiden tot het oordeel dat het niet om een bijbehorend bouwwerk gaat.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 17-02-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:382

Zaaknummer: 201502260/1/A4

Wetsartikelen: 2.12 lid 1 aanhef en onderdeel a onder 2° Wabo en 4 aanhef en onderdeel 1 bijlage II Bor